

[Landbrugsministeren.]

ne. Det er klart, at det er den enkleste metode, der forefindes, men jeg synes, at man må afveje denne fordel med det, som er hovedbegrundelsen for dette lovforslag — og for øvrigt for en lang række andre forslag — nemlig, at hvis vi skal fortsætte med, at staten skal finansiere hele eller næsten hele investeringen, så betyder det, at vi næste år og næste år igen skal udskrive 20 mill. kr. mere i skat til dette formål. Så er det — når dette lovforslag ses i sammenhæng med en lang række andre udgiftkrævende foranstaltninger — altså også trækprocenten, man skal diskutere; men det er naturligvis lettest at nøjes med her at diskutere den ene side af sagen. Denne lovgivnings begrundelse er bl. a., at den er et led i regeringens samlede kompleks af lovforslag med henblik på at tilvejebringe en besparelse af den størrelsesorden, som nu er indgået i finansbudgettet for indeværende finansår.

Jeg tror, man også ud fra hensynet til disse boliger og bevarelsen af disse boliger bør nå til en erkendelse af, at efterhånden som vi på alle andre områder har afskaffet den direkte statsfinansiering i det private boligbyggeri, er det en fordel også for denne boligforms bevarelse i det lange løb, at vi søger det sociale sigte, som alle er enige om at ønske tilgodeset, realiseret på en måde, der har mere sammenhæng med den øvrige boliglovgivning.

Når hr. Chr. Thomsen siger, at denne lovgivning bør ses i sammenhæng med den øvrige boliglovgivning, så ved jeg ikke, hvad der ligger deri. Betyder det, at hvis den øvrige boliglovgivning bliver en lovgivning på grundlag af enten en rentesikringsordning eller en rentelåneordning, så er hr. Chr. Thomsen tilhænger af, at man skal afskaffe statsfinansieringen her? Så har hans synspunkt naturligvis en begrundelse; så svarer det bare ikke til den holdning, hr. Chr. Thomsen har indtaget til det foreliggende lovforslag under den hidtidige behandling; hvor jeg har forstået ham på den måde, at han i virkeligheden som princip ønsker at bevare den statslige direkte finansiering. Det var også det, hr. Villy Christensen fra SFs side gav udtryk for.

Jeg anser det udvalgsarbejde, der er gjort, for at være nyttigt, og jeg tror, ikke mindst de forhandlinger, man har haft med

boligministeren, har været af stor betydning — og måske for denne lovgivnings udnyttelse er af nok så stor betydning som den omstændighed, at vi ændrer formen for den sociale støtte, der fortsat ligger i lovgivningen.

Jeg vil gerne henstille til hr. Chr. Thomsen ikke at prøve at skabe en fornemmelse af, at nu har man hindret enhver mulighed for at bygge landarbejderboliger på et socialt godt grundlag. Det har man nemlig ikke. Tværtimod er det sådan, at hvis man bare vil være med til at forklare, hvori mulighederne nu består, så vil der også efter dette lovforslags vedtagelse eksistere et godt grundlag, der kan sikre, at vi stadig kan bygge adskillige hundrede landarbejderboliger om året, og som betyder, at disse mennesker kan komme til at bo til en husleje, hvoraf prioriteringsrenterne i stedet for at være små 11.000 kr. kommer ned under 6.000 kr. om året. Det er det, der ligger i lovforslaget, og selv om vi kan strides om principperne, synes jeg ikke, vi bør forsøge at lægge skjul på dette, som er det væsentlige. Det må være en fælles interesse stadig at søge de betydelige muligheder, som lovgivningen vil indeholde, udnyttet til en god boligform. Jg er nemlig enig i, at vi har fået opført mange gode boliger, og jeg er overbevist om, at vi også vil kunne få mange gode og fornuftige boliger stadig væk efter gennemførelsen af det foreliggende lovforslag om landarbejderboliger.

Chr. Thomsen: Hr. Burgdorf sagde, at jeg talte med en undertone, der kunne tyde på, at jeg ikke troede, at man ville gennemføre lovforslaget. Med den sympati, jeg ved der er i vide kredse for det lovforslag, som vi skal stemme om, tror jeg ikke, man kan sige, at det er rimeligt, at jeg tog den chance for, at der var nogen, der skulle have omvendt sig i sidste øjeblik.

Hr. Erik Hansen (Ålborg amt) prøvede at spille på misundelsesmomentet imellem to arbejdere på samme fabrik. Det er i og for sig forkert at gøre det, for sandheden er jo den, at de arbejdere, der bor i byerne, har haft mulighed for at skaffe sig gode og billige boliger under andre former under den danske boliglovgivning. Disse andre muligheder har ikke foreligget for dem, der bor ude på landet, og derfor er forskellen ikke